

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 395
din 09.09.2015

Dosar nr.: 745/2014

Petiția nr.: 19998/12.12.2014

Petent: R.P.

Reclamat: Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România

Obiect: potențială discriminare prin refuzul Comisiei de examinare privind înscrierea la stagiul de pregătire pentru dobândirea calității de evaluator autorizat pe motiv de studii (licențiat în domeniile specifice activității de evaluare)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. R.P.,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România, loc. București, str. Scărlătescu, nr. 7, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare prin refuzul Comisiei de examinare pentru înscrierea la stagiul de pregătire pentru dobândirea calității de evaluator autorizat pe motiv de studii (licențiat în domeniile specifice activității de evaluare).

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 19998/19.01.2014 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 317/19.01.2014 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 03.02.2015.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, având calitatea de Șef Serviciu – Secția Artă în cadrul Muzeului de Artă Brașov arată că a urmat stagiul de pregătire pentru dobândirea calității de evaluator autorizat, iar în 15.10.2014 a înregistrat dosarul pentru înscrierea la examenul de atribuire a calității de membru stagiar al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România (ANEVAR), sesiunea noiembrie 2014, specializarea Evaluări de bunuri mobile.

4.1.2. Petentul arată că dosarul său a fost respins fără nicio motivație de către partea reclamată, contrar prevederilor art. 10 alin. 1 din Regulamentul de Organizare a Examenului de Atribuire a Calității de Membru Stagiar. Petentul a depus contestație scrisă la respingerea dosarului, iar răspunsul la contestație a fost unul negativ cu motivația că *“deoarece domeniul în care dumneavoastră sunteți licențiat, conform documentației cuprinse în dosarul de înscriere la examenul de atribuire a calității de membru stagiar ANEVAR, sesiunea noiembrie, nu se încadrează în domeniile specifice activității de evaluare”*.

4.1.3. Petentul arată că este licențiat în Istorie – Istoria Artei în cadrul Universității “Babeș - Bolyai” din Cluj Napoca, Facultatea de Istorie și Filosofie și este atestat ca expert în bunuri cu semnificație artistică și lucrează în sectorul muzeal din România de peste 10 ani.

4.1.4. Petentul prezintă cadrul legal și consideră că decizia Comisiei de examinare – examenul de atribuire a calității de membru stagiar a ANEVAR de a nu-i permite înscrierea la stagiul de pregătire pentru dobândirea calității de evaluator autorizat ca fiind una arbitrară.

4.1.5. Petentul depune documente la dosar.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată arată că, în vederea aplanării conflictului existent, ANEVAR este dispusă să soluționeze amiabil litigiul.

4.2.2. În acest scop, partea reclamată a oferit petentului, anterior datei de 03.02.2015, posibilitatea de a urma cursurile de formare profesională organizate de către asociație în anul 2015, urmând a susține ulterior examenul național și de a deveni membru stagiar.

4.2.3. Partea reclamată arată că aceasta presupune practic repunerea petentului în situația anterioară actului presupus discriminatoriu.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, petentul sesizează o potențială discriminare prin refuzul Comisiei de examinare pentru înscrierea la stagiul de pregătire pentru dobândirea calității de evaluator autorizat pe motiv de studii (licențiat în domeniile specifice activității de evaluare).

5.2. Petentul consideră că dosarul său a fost respins fără nicio motivație de către partea reclamată.

5.3. Colegiul director are în vedere prevederile art. 10 alin. 1 din Regulamentul de Organizare a Examenului de Atribuire a Calității de Membru Stagiar.

5.4. Conform art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *„orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală*

cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,.

5.5. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat, a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.7. Colegiul director reține că diferența de tratament devine discriminare, în sensul legislației interne și comunitare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Pentru ca încălcarea dreptului la nediscriminare să se producă trebuie stabilit că persoanele plasate în situații analoage sau comparabile beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.8. În sfera dreptului comunitar principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.9. Colegiul director reține susținerile părților și, având în vedere probele depuse la dosar, apreciază că motivul/criteriul ce stă la baza faptei de discriminare este cel profesional, respectiv cel bazat pe studiile absolvite. Colegiul director apreciază că, în speță, se poate vorbi de o practică neutră care afectează petentul. Partea reclamată nu a oferit o justificare obiectivă în acest caz.

5.10. Mai mult, Colegiul director reține ca incidente prevederile art. 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, ce stipulează: *“Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea participării la o activitate economică a unei persoane ori a alegerii sau exercitării libere a unei profesii de apartenența sa la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv de convingerile, de sexul sau orientarea sexuală, de vârsta sau de apartenența sa la o categorie defavorizată.”*

5.11. Dreptul încălcat este reprezentat de libera alegere a unei profesii – secțiunea din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, *“Egalitatea în activitatea economică și în materie de angajare și profesie”*.

5.12. Colegiul director are în vedere și aspectul legat de intenția părții reclamate de a iniția demersuri în vederea aplanării conflictului existent așa cum partea reclamată susține că a fost dispusă să soluționeze amiabil conflictul.

5.13. Partea reclamată consideră că această soluționare pe cale amiabilă a conflictului echivalează practic cu repunerea petentului în situația anterioară actului presupus discriminatoriu.

5.14. Colegiul director vine și arată că de vreme ce actul discriminatoriu s-a produs, o ulterioară intenție de reparare a prejudiciului de imagine produs petentului, deși salutară, nu înlocuiește consecința faptei produse.

5.15. Colegiul director ia act de intenția manifestată de partea reclamată și apreciază că fapta de discriminare săvârșită este sancționată prin aplicarea sancțiunii cu avertisment contravențional.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. constatarea săvârșirii de către partea reclamată a unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. sancționarea cu avertisment contravențional a părții reclamate;
3. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Jura Cristian - membru

Lazăr Maria – membru

Manole Florin Petre – membru

Popa Claudia Sorina – membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP